

תובן עניינים מפוזר

פרק א איסור טבל

א. נתינת טבל במתנה; ב. כילוי טבל ללא הפרשת תרומות ומעשרות; ג. יצאת ידי חובת מצות ד' מינימ באטרוג של טבל

פרק ב הגידולים החיביים בהפרשת תרומות ומעשרות

א. הפרשת תרומות ומעשרות מעלי גפן; ב. הפרשת תרומות ומעשרות מצנוברים; ג. חיוב שמן סוויה ושמן קנולה בתרומות ומעשרות; ד. חיוב הלב סוויה בתרומות ומעשרות; ה. עלים הצומחים על גבי ירקות תלושים; ו. חיוב TABLENS UND WEIBLICHEN TIEFEN בתרומות ומעשרות; ז. חיוב תרומות ומעשרות בפירוט של עצי בר ועצים נוי

פרק ג שנות המעשך

א. קביעת שנת המעשך בפירוט הדור; ב. קביעת שנת המעשך בפירוט מסופקים; ג. קביעת שנת המעשך בתבלינים ועשבי תיבול; ד. דרך הפרשת תרומות ומעשרות מתערובת של שתי שנות מעשר; ה. חשש תעורובת שתי שנות מעשר בפירוט הנקנים בשוק

פרק ד פירות הפקר ורביעי

א. הפרשת תרומות ומעשרות מפירות שיש רשות לכל לקוטף; ב. חיוב תרומות ומעשרות במתנות עניים; ג. חיוב תרומות ומעשרות מביא מההפקר כמות גדולה של פירות; ד. הפרשת תרומות ומעשרות מפירות הפקר להסורת מכשול; ה. חיוב תרומות ומעשרות בפירוט נתע רביעי

פרק ה הפרשת תרומות ומעשרות מפירות נכדים ומפירות שייצאו לחוץ לארץ
א. הפרשת תרומות ומעשרות מפירות הנקנים מגוי; ב. חיוב תרומות ומעשרות בזיתים של גוי הנלקחים לצורך הפקת שמן; ג. גמר מלאכה בזיתים; ד. חיוב תרומות ומעשרות בפירוט שגדלו ברשות גוי והגמר מלאכתן על ידי גוי;
ה. פירות של ישראל שנגמרה מלאכתן על ידי גוי; ו. פירות שנגמרה מלאכתן על ידי גוי שנתערבו עם פירות שנגמרה מלאכתן על ידי ישראל; ז. חיוב תרומות ומעשרות בפירוט ארוי שייצאו לחוץ'

פרק ו דיני הפרשה

א. הפרשת תרומות ומעשרות מזנים שונים; ב. הפרשת תרומות ומעשרות ממיין הנחשת מפירות; ג. צורת הפרשת תרומות ומעשרות ממשקה ומשקה תוסס; ד. חובת תרומות ומעשרות בזיתים שננקנו לאכילה ועשוי מהם שמן; ה. הפרשת תרומות ומעשרות על ידי ביריה; ו. אמרית נוסח הפרשת תרומות ומעשרות כאשר החלק המופרש הושליך כבר לאשפה; ז. אמרית הברכות בהפרשת תרומות ומעשרות בנוסח הקצר

פרק ז חרואו להפריש

א. הפרשת תרומות ומעשרות על ידי קטן מופלא הסמוך לאיש; ב. נאמנות מי שאינו שומר תורה ומצוות לעניין הפרשת תרומות ומעשרות; ג. חזקה שליחת עושה שליחות לעניין הפרשת תרומות ומעשרות; ד. הפרשות תרומות ומעשרות על ידי אחר דרך הטלפון; ה. מי המברך בהפרשת תרומות ומעשרות על ידי שליחת; ו. נוסח הברכה כשמפריש על ידי שליח; ז. לסוך על קטן בעניין הפרשת תרומות ומעשרות

פרק ח הפרשה מן המוקף

א. חיוב הפרשה מן המוקף; ב. הפרשה מן המוקף בטפל ובהפרשה לחומרא; ג. לתروس שלאן המוקף להסיר מכשול; ד. הפרשה שלאן המוקף במחסני אחיסון ובתי אריזה

פרק ט עונת המעשרות

א. זמן חיוב תרומות ומעשרות; ב. הפרשת תרומות ומעשרות מפיירות תלושים שעדיין אינם ראויים למאכל; ג. הפרשת תרומות ומעשרות מעגנים יוקות על אדומות ולהיפך

פרק י גמר מלאכה

א. הפרשה קודם גמר מלאכה; ב. זמן חיוב תרומות ומעשרות בזיתים כבושים; ג. הפרשת תרומות ומעשרות מפיירות שהוכנסו לבית קודם גמר מלאכתם

פרק יא ראיית פנוי הבית וקביעות למעשר

א. איזה בית קבוע למעשר; ב. הכנסתה לבית דרך גג או חלון; ג. הכנסתה לבית דרך כניסה אחורי; ד. אכילת עראי תחת העץ; ה. הפרשת תרומות ומעשרות מקטיף חוותית

פרק יב דיני הפרשת מעשר ראשון ונתינתו

א. נתינת מעשר ראשון לולי בזמן זהה; ב. סדר הפרשה כאשר נתן ללי את המעשר ראשון; ג. האם ישראלי יכול לצאת ידי חובת מצות בפירוט מעשר ראשון; ד. נתינת מעשר ראשון לכהן

פרק יג דיני הפרשת מעשר שני ופדיונו

א. מתי צריך להוציא חומש בפדיות מעשר שני; ב. מי ששכח להוציא חומש לפדיון מעשר שני; ג. פרוטה המורה; ד. חילול על מטבע שנמצא בארץ אחרת; ו. חילול מעשר שני על אוכל; ז. הנסיבות הפירות לקבלת טומאה קודם הפרשת מעשר שני; ת. גבולות ירושלים בזמן זהה לעניין מעשר שני

פרק יד דיני הפרשת מעשר עני ונתינתו

א. חיוב נתינת מעשר עני לעניים; ב. הדרך לקיים נתינת מעשר עני; ג. מתנות עניים בזמן זהה; ד. מעשר עני כשהעני קונה ומהצד

פרק טז הפרשה בשבת

א. הפרשת תרומות ומעשרות בשבת; ב. עשיית תנאי בערב שבת להפרשת תרומות ומעשרות בשבת; ג. המתארח בשבת אצל מי שאינו מקפיד על הפרשת תרומות ומעשרות; ד. הפרשת תרומות ומעשרות בשבת לחולה ובני משפחות בית חולים; ה. טיפול הפירות שהופרשו לתרומות ומעשרות בשבת

פרק טז טעויות בהפרשה זיני שאלת

א. הפריש פחות משיעור הנזכר; ב. הפריש בטעות מן הטבל על החולין; ג. הפריש מעשר עני במקום מעשר שני; ד. שליח שטעה בכמות ההפרשה; ה. פירות שקבעו בהםם תרומות ומעשרות והתערבו בפירות החולין; ו. האם בעל יכול להישאל על הפרשת אשתו; ז. להישאל על הפרשה דרך הטלפון

פרק יז ביעור מעשרות ומצות וידוי מעשרות

א. מצות ביעור מעשרות; ב. ביעור מעשרות לחומרא בדבר שעלו לחתקקל; ג. שכח לאבד מטבעות של מעשר שני בזמן הביעור; ד. מצות וידוי מעשרות

קונטרס "לשאלת רבי"

לבירור פסק רבותינו שראוי לשוב ולהפריש אף מהתוצרת שבchanacha

פרק א

דיני

איסור טבל

ו. חילול מעשר שני על אוכל

שאלה: שמעתי מיהודי ירושלמי ישיש שבביתו היו נהנים לחילל מעשר שני על סוכר, האם נכון וראוי לעשות כן, או שמא צריך לחילל מעשר שני דוקא על בסוף?

תשובה: נחלקו הראשונים האם אפשר לחילל מעשר שני על פירות ומוצרי מאכל.

החוון איש הכריע בשיטות שלא מועיל החילול על פירות ומוצרי מאכל ורק לחילל דוקא על מטעות כסף. מאידך נהגו בירושלים וכן נהגו בני ספרד לסמוך על השיטות שאפשר לחילל על אוכל. בפרט הדינים כיצד לחילל על דברי מאכל עין בכיאורים.

ביואורים

בדבריט (ז, כה) נאמר "ונתת בכסף וצרת הכסף בידך", ולכאורה נראה מלשון הפסוק שהחילול צריך להיות דוקא על בהגחות הגרא הרחיב שאין כוונת השו"ע כסף. אמונם הרמב"ם (מעשר שני פרק ד הלכה כ) בדעת רבנן שלא חיליל על פירות המעשר רק כדי לא לחייב את רשות הקילו הכספיים לחילל על פרי שהוכשר לקבל טומאה, עיין שור"ת מנהת יצחק (חלק ה סימן סוט) מה שכח בזה.

בבדבריט (ז, כה) נאמר "ונתת בכסף וצרת הכסף בידך", ולכאורה נראה מלשון הפסוק שהחילול צריך להיות דוקא על בהגחות הגרא הרחיב שאין כוונת השו"ע כסף. אמונם הרמב"ם (מעשר שני פרק ד הלכה כ) בדעת רבנן שלא חיליל על פירות המעשר רק כדי לא לחייב את רשות הקילו הכספיים לחילל על פירות המערש המיחודות למחללים פריות מעשר שני על פריות:

א. נוסח הברכה הינו "על חילול מעשר שני" ולא "על פדיון מעשר שני" (כמובא ברמב"ם מעשר שני פרק ד הלכה ג). הפודה מעשר שני על כסף וטעה ואמר "על חילול מעשר שני" במקום "על פדיון מעשר שני" - יצא.

החוון איש (דמאי סימן ג ס'ק י) כתב שיש להחמיר ולא לחילל על פירות כיוון שדעת הגרא היא כדעת הראב"ד (וכך מבואר בירושלים וכן דעת הסמ"ג ועוד) שאיפלו בדיעבד לא חילול אם חיליל על פרי. עוד הוסיף החזו"א שאף לשיטת הרמב"ם שנינתן לחילל על פרי, הינו רק על פרי שלא באו עליו מים בתלוש ולא הוכשר לקבלת טומאה.

ברם הראב"ד (שם) חולק על הרמב"ם וסובר שאי אפשר לחילל פירות מעשר שני על פריות, חוץ מקרה שמדובר בפירות דמאי אותן אפשר לחילל על פריות.

ב. לכתיה יש לחילל על פריות שהם מאותו המין כגון תפוזים על תפוז ומילפפון על מילפפון, אך בזמנינו הקלו לחילל אף על פריות אחרים שאינם מינם כMOVAR בביאור בביאור הגרא (סימן רצד ס'ק כא) שכיוון שהפרי הולך לאיבוד אין להකפיד בזה, ועיין חזון איש (דמאי סימן ג ס'ק י) בביאור הדבר.

ג. פרי שהילו עליו את המעשר שני צרכיהם לאבדו מן העולם.

ד. לכתיה יש לחילל על פרי טהור שלא קיבל טומאה וכMOVAR בר"ש (מעשר שני פרק א משנה ו), וכן כתבו התוספות (קידושין גו ע"א ד"ה במזיד) בשם התוספות, אך למעשה הקילו הכספיים לחילל על פרי שהוכשר לקבל טומאה, עיין שור"ת מנהת יצחק (חלק ה סימן סוט) מה שכח בזה.

אם חיליל על פרי שלא הוכשר לקבל טומאה, דהיינו פריות שלא עוברים תהליכי של שטיפה כגון שקדמים אגוזים, לא יאביד את פרי שחילל עליו בידים אלא יקברנו, ואם אין לו אפשרות לקבור יעתפנו בשkeit וישליך לאשפפה.

גט בשער המצאות למהר"ז (פרשת ויל"ז) כתוב שאסור לעשות כאות הפודים מעשר שני על מעט קמח וכיו"ב, לפי שאין מחלין פריות על פריות.

אלמנת המנהג בירושלים היה לחילל גם על פריות כמו MOVAR בספר ארץ ישראל [להגרא] מ טיקוצ'נסקי וצ"ל], והוסיף שגם את המטבח של המעשר שני היו מחללים על פרי. בזמןו היה נהוגים לחילל על סוכר אפילו שהוכשר לקבל טומאה, אך ביום יש לבדר האם אפשר לחילל על סוכר כיון שהסוכר מגיע מוחוץ לארץ, וי"א שאי אפשר לחילל על פריות חוויל שאינן חייבות במעשר שני [עיין דרך אמרה מעשר שני פרק ד ס'ק יג בשם הצפנה בענין].

יש כמה הלכות המיחודות למחללים פריות מעשר שני על פריות:

א. נוסח הברכה הינו "על חילול מעשר שני" ולא "על פדיון מעשר שני" (כמובא ברמב"ם מעשר שני פרק ד הלכה ג). הפודה מעשר שני על כסף וטעה ואמר "על חילול מעשר שני" במקום "על פדיון מעשר שני" - יצא.